

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt
Fél évre 3 „
Negy. évre 1 frt 50 kr.
Egy szám ára 5 kr.

Hirdetések és nyilt-
téri közlemények
juttatásos közöltetnek.

VÉGVIDÉK

Politikai lap.

Szerkesztőség:

Starcsovai ut 3 sz. a.

Kiadóhivatal:

József főherceg
utca 11 szám.

Közlemények a szer-
kesztőségbe, előfize-
tési és hirdetési díjak,
úgy a lap szétküldé-
sére vonatkozó pana-
szok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap, szerda és
péntek reggel.

Főszerkesztő:

Feymann Gyula

Felelős szerkesztő:

Dr. Hódy Antal

ÜGYVEDEK.

Hirdetések

Vig Simon nyomdájában is felvételnek.
Starcsovai utca 3. szám.

Szükkeblü polgárok.

Délmagyarország kulturális éle-
tének nagy ünnepe kezdődik meg a
jövő héten Pancsova város falai kö-
zött akkor, amidőn a „Délmagyaror-
szági tanítóegylet“ tartja ez évi rendes
nagy- és közgyűlését.

Ebből az ünnepélyes alkalomból
vendégeül fogja látni e város több
mint ötszáz lelkes és önzetlen baj-
nokát mindannak: ami szép, jó és igaz,
ami e hazát fenntartja, fényre deríti s
virágzását biztosítja minden időkre.

Nem mindennapi eset ez a ked-
vező körülmény egy-egy város életé-
ben s azért, ha akármelyik ily közü-
lete Magyarország polgárságának oly
szerencsés lehet, hogy a „Magyar nem-
zet napszámossai“-nak ily tekintélyes
táborát földjén üdvözölheti, annak szíve
örömmel telik meg s lelkesedésében
keresve-keresi mindazon módozatokat,
amelyekkel e jó embereknek ott tar-
tozkodását kellemessé s távozását
emlékezetessé teendi.

E véleményben volt a „Délma-
gyarországi Tanítóegylet“ is akkor,
amidőn az idén tartandó nagy- és
közgyűlésének színhelyéül a régi vég-
vidék fővárosát, Pancsova törvény-
hatósági joggal felruházott várost
állapította meg.

S amikor a tavaszon megindultak e
magasztos kulturális ünnepélynek előké-
szítő munkálatai, azt hittük mi is, hogy
a „Délmagyarországi tanítóegylet“
nem kevésbé kedvező és lelkes
fogadtatásban részesül Pancsován,
amint az egyebütt történt. Mert az
előkészítő munkálatokat kedvezően
karolták fel a város közigazgatási ha-
tósága és társadalmi életének szívében
és kifejezetten egyaránt magyar tagjai.

Az előkészítési munkálatok ez
örvendetes felkarolása különösen ab-
ban nyilvánult, hogy a város lako-
sainak egy része a legnagyobb kész-
séggel ajánlotta föl nélkülözhető lak-
osztályait a gyűlésre érkező tanítók
elhelyezésére.

Ennek a felvidító áldozatkészségnek
híre elterjedt az egész Délvidéken s
eredménye az lett, hogy most töme-
gesen jelentkeznek a gyűlésre oly
tanítók is, akiknek jelenlétére azelőtt
senki gondolni sem merészelt.

Mi következett azután ebből?
Beállott az a keülemetlen helyzet, hogy
a jelentkezések nem remélt nagyszáma
folytán az előkészítő bizottság telje-
sen kifogyott a korábban megszerzett
szállásokból. Ez még azonban nem
volt nagy baj.

A bizottság mint a tavaszon, ugy
most is felkötötte a nagy harangot s

elindult városszerte szállást kérni a
nemzeti kultúra apostolainak.

De mi történik? A kákán is cso-
mót kereső nemzetiségi elfogultság
még a minden válaszfalat ledönteni
alkalmas kultúra kérdésében is fel-
támad, hogy megkezdjé romboló mun-
káját elzárva a szíveket az előkészítő
bizottság szerény kérelme előtt.

Hát jól van, tegyék úgy, amint
akarják. Szabadságukban áll. Magyar-
országon megtörténik az is, hogy emi-
att semmiféle bántódásuk nem lesz.
De egyet ne feledjenek, hogy az a
skandalum, amely emiatt esetleg be-
következik, nem a magyar társa-
dalom számlájára fog íródni, hanem
annak a városnak a terhére, amely
azokat a derék tanítókat meghívta erre
a szerencsétlen helyre.

Ez a város pedig Pancsova vá-
rosa volt. Az a Pancsova, amelyen a
2000 magyar mellett még 8000 német
és 8000 szerb is tartózkodik.

Egy főispán boszuja.

— Adalék a rudolfsnádi botrányhoz. —

Ily czimek alatt a „Hazánk“ cz. székes-
fővárosi napilap az alábbi tartalmu nagy-bees-
kerekü levelet közli:

„Mult évben ismételve szó volt a
H a z á n k hasábjain is arról a botrányos
gazdálkodásról, mely a rudolfsnádi viz-

TÁRCZA.

Rokkó is szereti.

Irta: Báltaszéky Lajos.

Tepelka, keresztnevéen Adorján, költő volt.
Nagyon különös vala, hogy így történt, de a
sors utjai néha igen különösek. Mert ama
rendben, amelybe Tepelka tartozott, csak igen-
igen ritkán szoktak költők előfordulni. — Fő-
foglalkozására nézve ugyanis diurnista vala.
Szürke, egyszerű, közönséges napidíjas, épp
olyan mint a többi, a földmivelésügyi minisz-
teriumban. Hosszú burnótszínű gérokkot viselt,
bárony gallérral s ez aggodalmasan tiszta és
kefélt vala mindig. De kopott és fényes már
kissé, noha Tepelka Adorján sohasem dolgo-
zott kabátvédő nélkül. Régen készült azonban,
valamikor egy különösen dús remuneráció
alkalmával. S azóta hordozta Tepelka Adorján
mindig, szélben, viharban, szép és csunya idő-
ben egyaránt, ugysis mint költő, ugysis mint
napidíjas. E kettős minőség tehát elhervasz-
totta, kopottá tette a burnótszínű gérokkot,
amely pedig szép és előkelő is volt valamikor.
Ettől eltekintve azonban aggodalmas tisztaság
jellemzte Tepelka Adorjánt, a költőt. Tiszta
és csinos volt a kopott báronygalléros gérok;
felül a gallér és a fekete másli is ragyogtak,
nemkülönben a kezélő, melyről aggodalmasan
le valának metszve a rojtok. A topánok fénye-
sek valának, ugysisintén a köcsögkalap is. Róla
az idő pusztításának nyomát ugysisen és el-
mésen tüntette el az idején alkalmazott tinta

Tehát Tepelka Adorján külsejével szemben
nem lehetett semmi komoly ellenvetést tenni.

II.

Azonban a költőt nem árulta el eme
külső semmiképen. Tiszta, csinos és rendes
ember vala Tepelka Adorján, semmi más. De
egyszerű, kissé régimódi külömben, mint min-
den egyéb polgár. Csak aki igen figyelmes
szemlélésre méltatta, az, igen megismerhette
a költőt. Mert a szürke, kis embernek nagy
dióbarua szemei valának, melyek enyhén,
gyermekes csodálkozással tekintettek a nagy
világba. És néha-néha ajka, amely fölött kis
szürke bajusz volt gondosan kétfelé fésülve,
fájdalmas, méla mosolyra húzódott. A beava-
tottak előtt e jelek kétségtelenül mutatták a
költőt. És valóban, ha jól meggondoljuk, sejt-
hetett belőlük a jószemű idegen is.

És a kutya! Mert a kis embernek, aki
igen egyszerűen él vala, volt egy kutya is.
Rokkónak hívták eme kis állatot. Vajjon
miért? Alig hiszem, hogy Tepelka maga meg
tudta volna mondani, valamint azt sem, hogy
miképpen jutott hozzá eme fényesszőrű, okos-
szemű eb. Nagy jószágban élt Rokkó. Fényes
sárgaréz nyakövet viselt, melyen büszkén ra-
gyogott a négyszögletes rézszám. Már pedig
ilyet csak jószágú, előkelő kutya, rendesen
csupán ölebek és dögök szoktak hordani,
„akik“ pontosan fizetik az adójukat. Rokkó
ugyan csak rattler; de Tepelka kedvelte Rok-
kót és elhalmozta őt vénülő szívének minden
gyengédségével.

Ime, ez is világosan mutatja, hogy költő
volt Tepelka Adorján. Mert képzelhetik-e önök,

hogy egyszerű diurnista lévén, támadhattak
volna szívében ily különös, balga gerjedelmek?
Részemről valóban nem tartom ezt való-
színűnek.

Igy Rokkóval. Mint mondtam, ez az eb
tárgya volt minden gyöngédségének. Szeretet-
tel, nem, barátsággal vala ez okos, hűséges
társa iránt. Valóban, Rokkó igen jól étkezett,
talán jobban, dúsabban mint Tepelka úr maga;
és szőre tiszta, fényes volt mindig. Mert ha
vesszük, Tepelka urnak hideg és borus életé-
ben nem volt rajta kívül talán senkije.

III.

A hivatalba feljárt Rokkó rendesen. It
ismerte őt mindenki. Megszokták és kedvelték
is némileg, noha persze távulról sem úgy, mint
maga Tepelka, a költő. Egyszer beteg volt az
eb. Az irodafőnök ekkor megkérdezte: Nos,
hol van Rokkó? . . . Tepelka boldogan mo-
solygott. A kis eb tekintélye innen meg volt
állapítva. — Hozzátartozója, hivatalos kiegé-
szítőjévé vált a nagy négyszögű teremnek,
melyben dolgozott Tepelka ur, kollegáival.
Ezek is szürkek és egyszerűek voltak és
kabátvédőt használtak, mint ő. Korántsem
valának azonban oly tiszták és csinosak; költő
pedig nem volt közöttük egy sem.

Ah, hiszen többször említettem az ő
költő voltát. De valóban az is vala. Valami-
kor, egy ragyogó tavaszi vasárnapon, a heti
újság verset kapott. Románcz volt, epedő,
lágú románcz, esengő rimekben, ékesen. Alatta
pompázott pedig e név: Tepelka Adorján.
Innen tudta mindenki, hogy Tepelka költő. Ő
maga pedig boldog és büszke volt. Versének,

2.

lecsapoló társulatnál folyt és akkor feltűnést keltő közleményeinknek az volt a közvetlen eredménye, hogy Witman János országgyűlési képviselő interpelláció alakjában szóvá tette a kinos ügyet a képviselőházban is.

Akkor Darányi minister, a kihez Witman az interpellációját intézte, azonnal adott válaszában kijelentette, hogy máris van ugyan tudomása bizonyos szabálytalanságokról, melyek különösen a pénzkezelés körül előfordultak, azonban beható vizsgálatot fog elrendelni az egész ügykezelésre nézve, melynek eredményéről annak idején jelentést fog tenni.

Ez a jelentés máig még késik s így a nyilvánosság csak közvetve nyer tudomást arról, hogy a minister válasza óta mi minden történt a rudolfsnadi vizlecsapoló társulatnál.

A napokban ugyanis a fenti czim alatt egy röpirat jelent meg, mely röpirat elmondja a történeteket. A több torontáli polgár aláírásával megjelent leleplezés elmondja, hogy Darányi miniszter tényleg elrendelt valami vizsgálatféléit, melynek végeredménye azonban körülbelül olyan, mint ama bizonyos lövegeknek, melyek hátrafelé sülnék el, s azokat sebzik meg, a kik elsütötték.

A vizsgálat ngyanis a legnagyobb mérvű visszaéléseket derítette ki, oly annyira, hogy Maurer igazgató főmérnököt kénytelenek voltak állásától elmozdítani. Itt azonban az eljárás megállott. Felelősségre vonásról, az okozott rengeteg károk megtérítéséről szó sem volt. De még arról sem, hogy a kezelést reformálták, a további visszaéléseknek véget vetettek volna. Egy menthetlenül kompromittált tisztviselőt egyszerűen félretoltak — ez volt minden. A gazdálkodás pedig folyt és folyik tovább, úgy hogy a társulat kénytelen mindig újabb és újabb kölcsönökről gondoskodni, a nélkül, hogy a lecsapolási és ármentesítési munkálatok megfelelően előre haladnának.

Ez a csekély eredmény is nagyon

bántotta azonban a torontáli főispánt, a ki tudvalevőleg a rudolfsnadi szabályozási társulatnak is elnöke és a kinek a szerepléséről ennél a társulatnál a tavalyi leleplezések nem nagyon hizelgő módon emlékeztek meg. Boszút forralt tehát mindazok ellen, a kik az akciózt megindították, de különösen a rudolfsnadi nyugalmazott agg tanító, öreg Kirchner János ellen, a ki kezdeményezője és hajlíthatlan bajnoka volt a kétségbeesett küzdelemnek, melyet az érdekeltséget végelpusztulással fenyegető szabályozási manipuláció ellen indítottak. Ehez az aggasztáshoz azonban nem fért a főispán boszúja, mert ez már nem állott a főispán hatalmi körében. Kerülő utakon igyekeztek tehát az öreg embert megközelíteni és erre azt a pokoli tervet szőtték, hogy gyermekeiben teszik tönkre a sir szélén álló aggasztánt.

Van ugyanis az öreg Kirchnernek három fia és egy veje, mind a négy köztisztviselői állásban, ezeket sujthatja tehát a főispáni hatalom és nem is habozott azokat létfeltételeikben megtámadni.

Kezdték a legidősebb fián, Kirchner Ignácson, a ki Rudolfsnadi községnek 25 év óta érdemduis jegyzője, kinek buzgó, hű és hazafias működése ismételtelen kiérdemelte a megyei vezetőség elismerését, és kit általánosan mintaszerű tisztviselőnek tisztelték. Egy negyed század alatt soha vizsgálat, de még csak panasz sem volt ellene és ezt a fedhetlen jellemű férfit mindenféle ürügyek alatt hivatalától fel-függesztették és anélkül, hogy módjában lett volna védekezni, anélkül, hogy az ellene felhozott indokokat tulatták volna vele, elítélték olyan összegek megtérítésére, melyek Maurer igazgató kezé kalldtak el.

A boszuműnek második áldozatául dr. Kirchner József orvost szemelték ki. Tizennégy év óta működik mint rudolfsnadi községi orvos és áldásos működése a köztisztviselőket biztosította számára nemcsak a községében, de az egész környéken. Gáncs vagy panasz sohasem érte, mégis

üldözésbe vették, eltiltották a társulati beteg munkások ápolásától és denuncziálták, hogy a községbeli betegeket indokolatlanul a megyei kórházba szállította és így tetemes kárt okozott a kórházi alapnak. A vizsgálat adatai persze a vádaskodást meczáfolták, de azért az üldözés nem szűnt meg, a mi annyira elkeserítette a derék orvost, hogy elvándorolni készült arról a vidékről, melynek valóságos jótévőjeként áldja különösen a szegényebb sorsu lakosság. És mindez történik csupán azért, mert az atyán boszút kell állni.

Hasonlóképp jártak el az öreg Kirchner harmadik fia, Kirchner Ferencz ellen is, a ki szinte már évtizedek óta igazgatótanítója a rudolfsnadi állami iskolának és a ki a vegyesajku lakosság körében a magyar nyelv oktatása körül szerzett hervadha lan érdemeket, miről felebbvalóinak számtalan elismerése tanuskodik. Ezt a derék néptanítót is meggyanusították, még pedig éppen azzal, hogy a magyar nyelv tanítását hanyagolja el és megvexálták egy váratlan vizsgálattal, mely azonban fényes tanubizonyosságát szolgáltatva a gyanúsító vádak alaptalanságának úgy, hogy a kiküldött tanfelügyelő kénytelen volt elismerni, hogy a magyar nyelv tanítása körül ilyen sikereket Torontál vármegyének egyik iskolája sem képes felmutatni. De azért az üldözés folyik tovább.

A boszuműnek negyedik áldozata, mint már említve volt, az öreg Kirchner veje, Erk Péter, lett, a ki szinte tanító és a ki a megyei közigazgatási bizottság engedelmével évek hosszú sora óta könyvelője a rudolfsnadi takarékpénztárnak. Éveken át meg volt neki engedve ez a mellékfoglalkozás, most hirtelen eltiltották attól és megfosztották a szerény mellékjövdelemtől, a mi a szegény családos emberre nézve egyértelmű az anyagi tönkkel.

Ime ezek a voltaképpeni eredményei a Darányi minister által elrendelt vizsgálatnak. Maurer főmérnök nem igazgatója ugyan többé a lecsapoló társulatnak, de az általa okozott károk, az ő kezén elkal-

melyet ime, okos, jóízű urak lenyomattak, betűiből, a reménység illata szállt fel szívébe. Ifjabb is volt még akkor jóval. És irta tovább az epedő románczokat, a tüzes barkarólákat, a lágy szonettekét, sorra küldvén őket ama lap-hoz. Azonban nem tudni miért, a heti újság nem közölt többé egyet sem. Az írásokat ezentul a budai kis szoba kihuzó asztala nyelte el.

De a hivatalba megmaradt Tepelka Adorján a költőnek. Illő tisztelettel tekintének társai rá; mert hisz ők valóban nem tudtak serser irni, és a másoláson, valamint a politikán kívül egyébhez nem igen értettek. Ebéd ideje előtt, a csendes pipázás közben, ha néha irodalmi vita támadt, ekkép fejezték be azt: — Tepelka majd megmondja. Ő bizonyosan tudni fogja.

Tepelka pedig felemelte nagy, gyerekes szeméit s miközben csendesen simogatta a Rökkó fényes szőrét többnyire valótan meg is oldotta a kérdést.

IV.

— Oh, uram, ön jó embernek látszik! — Segitsen rajtam!

Őszi alkony. Tájékat a lánchidnak ólmos pára lepi be. Alig látszanak belőle az idomtalan ércszobrok nehéz vonalai. Takarója fehéren olvad bele a loesogó folyam széles sávjába.

Ime Tepelka. Szaporán, kicsiny, gyors, majdnem ügető lépésekben halad, nyomában Rökkóval, mely csaholva nyeli a ködöt. Hat óra elmúlt, vége a hivatalnak. Ők pedig gyorsan igyekeztek haza, ki a párás ködből, mert a kicsiny szoba, mely azonban rendes, tiszta

és barátságos, messze vagyon még, tul a hidon, benn, az apró, rendetlenül összehányt budai házak tőnegében . . .

De e megszólítás oly különös! Tepelka riadtan tekint fel és Rökkó bizalmatlanul vakkan a háta mögött.

Azonban csak egy leány. Kicsi, halavány és kék színű fulár ruha van rajta, fején fehér tollas kalap. Igen megviseltek már, s a csöpség fázik. Kicsiny, sápadt arczocskájából két nagy fekete szem esdőleg tekint Tepelkára, a költőre.

— Segitsen rajtam uram. Sem kenyerem, sem lakásom. Két nap óta nem ettem . . .

Sűrű könyvek hullanak a nagy, sötét szemekből. Tepelka, a költő zavarodottan emeli meg a köcsöghalapot, melynek koppadt részei aggodalmasan vannak bekenve tintával. Majd rátekin a leányra. Bizalmatlanul, szinte félénken. Életében még sohasem fordult elő ilyesmi. De hol van Rökkó? . . .

Ah, Rökkó barátokzik. Két lábra áll. Nagy szemével — csendes részvét sugárzik belőlük — feltekint a csöpp, kopottas, halavány leányra. Azután nyalogatni kezd annak fehér kicsi kezét . . .

Hirtelen meleg érzések lopóznak Tepelka, a költő, szívébe. Ime, az apró teremtés mily elhagyott és két napja nem evett azonfelül. És Rökkó szereti, amely pedig nehezen ösmerekedik és csak jó emberekhez van ösztöntől sugallt vonzóással.

Segíteni kell a leányon, Tepelka érzi. Habozik egy pillanatig. Majd hirtelen elhatározással karját régi mód szerint, kissé czeremóniásan meggörbitve, atyai hangon szól:

— Jöjjön velem gyermekem . . . segíteni fogok kegyeden . . . Tőlem nincs mit tartania és mig jobbat nem talál, megmaradhat nálam.

Mohón kap a leány Tepelka karja után. Kissé még szepeg, majd lassan letérli könyeit. Elindultak gyorsan, koczogva iparkodván ki a ködből, át a hidon, a rendetlenül összehányt kicsi házak közé. Rökkó pedig vidáman ugrált előttük. Boldogan csaholva nyelte a nyirkos ködöt.

V.

Tilla, a leány, hamarosan megszokta a gyöngyhegyutezai kicsiny, tiszta szobát. Csöpségével betöltte azt egészen, derül hozván Tepelka ur, a költő egyhangú, sőt szomorúságnak mondható életébe.

Dalolt és tánczolt, mert — mint mondá — növendék volt a balletnél azelőtt, s ezen vidám dolgok fölöttébb idegenek valának az egyszerű, komoly helyen.

Rökkó is igen szerette. És Tepelka ur, a költő, nemkülönben. Megjelenése a kicsiny szobában lényeges változást jelentett az eddigi dolgok rendjében. Mert Rökkó nem járt többé hivatalba. Otthon maradt egész nap, Tilla, a leány mellett. Segített neki a háztartásban. Bohókás mókáival mulattatta. Két játszótársak voltak ők egészen . . .

Most pedig este is másolt Tepelka ur. Több kellett és a negyvenöt forint, amelyet a miniszteriumba megkeresett, nem volt elég; de vidáman és boldogan tette.

A hivatalban csodálkoztak nagyon. Keresték Rökkót. De Tepelka ur rejtelmesen mo-

lódott számtalan ezek megtérítve nincsenek. Senki sem vonja további felelősségre azt a tisztviselőt, a kinek a gazdálkodásáról annyi kompromittáló adatot tárt fel a vizsgálat, ellenben üldöznek ártatlan embereket és tönkre tesznek családokat, a kik távol állottak az egész botránytól és a kiknek semmi részük sem volt sem a botrányos visszaélésekben, sem abban, hogy ezek végre lepleztettek.

Van-e tudomása mindezekről Darányi miniszternek? Vagy tévutra vezették őt is hamis jelentésekkel, mint előtte többeket már, a kik beletekinteni óhajtottak a torontali főispán protekciója alatt folyó rudolfsgnadi gazdálkodásba? Es mikor fogja a miniszter ur megadni a választ Witman interpellációjára?

Nem tudok választ ezekre a kérdésekre, de azt tudom, hogy jogállamban ilyen dolgok nem történhetnek meg büntetlenül.

H i r e k.

Személyi hír. Rónay Jenő főispán a csütörtökön kezdődő törvényhatósági bizottsági közgyűlésre tegnap délbe Pancsovára érkezett.

Nem jön a miniszter. Mikor a jövő hó elején városunkban tartandó tanítói nagygyűlés előkészítő munkálatai megkezdődtek, tervbe vétették az is, hogy a gyűlésre meghívják dr. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi minisztert is. E czélból — mint azt annak idején megirtuk — egy küldöttség fel is kereste volt a minisztert Budapesten, amely előtt Wlassics azon kijelentést tette, hogy ha csak lehet, mindenestre lejön a nagygyűlésre Pancsovára. Amint azonban most értesülünk, a tanítók gyűlése alkalmából még sem lesz szerencséje Pancsovának Wlassicshoz, mert a miniszter másnemű elfoglaltsága miatt nem jöhet le hozzánk s már helyettesítéséről is gondoskodott Halász Ferencz miniszteri osztálytanácsos személyében.

Elbuesztatott százados. Azok a jó barátok és mély tisztelők, akik Mezin Aurél honvédszázados itteni tartózkodását kölcsönösen feledhetetlenné tették, szép bucsuestélyt rendeztek az alsó sörházban pénteken este a nevezett százados tiszteletére abból az alkalomból, hogy

solygott, s anyit szolt csupán: Elajándékozta . . .

Büszke volt azonban mód felett Tillára, a leányra. A benyilóban lakott, amelyet nem lehetett futni. És szive gögös örömmel telt meg, a mikor estenden, sétára vivén a leányt, a zsandár főhadnagy, aki a szomszédban lakott, lopva, titkos irigységgel rájuk pillantott.

VI.

Egy este a ministeriumból tért haza. Tél volt már; hullott a hó és ropogós jégtakaró fődte a folyam vizét. A gyöngyhegy-utcza sikos vala és pislogva égtek a gyér gázlámpák a zuzmarás üveg alatt.

Belépvén a kicsiny, földszintes házba, Telepka, a költő, Rökkó fájdalmas vonítását hallá.

Igen, Rökkó vonított, vinyogott fájdalmasan és üres volt a szoba. Tilla, a szép, csöpp Tilla eltűnt . . . Szó nélkül hagyta ott őt, a költőt, aki nevelte . . .

Ime, a szoba üres és hideg. Tepelka Adorján a költő, szorongva nézett körül. Majd szaporán pislogva papirlapot és tollat vett körül. Szívét mérhetlen fájdalom szoritotta össze. És megsimítva a papirlapot, Tepelka belefogott egy lágy szomorú szonettbe.

Rökkó pedig vinyogva dörgölődött Tepelka, az öreg poéta fáradt lábaihoz . . .

Mezin Aurél július hó elsőjével Oraviczára helyezték át. A bucsuestélyen mintegy 30-an voltak jelen, köztük a százados édes apjával, Mezin Lászlóval, akik a legjobb hangulatban időztak együtt egész a kora reggeli óráig annak a férfinak ünneplése végett, aki úgyis mint katona, úgyis mint polgár s úgyis mint román anyanyelve daczára legkifogástalanabb magyar hazafi mindazoknak igaz becsülését nyerte ki, akik csak vele érintkezhetek. Isten vele!

Városi közgyűlés. Amint azt már megirtuk, Pancsova város th. bizottsága 1898. évi június hó 30-án d. e. 9 órakor a városi székház nagy termében rendes közgyűlést tart. A közgyűlés hosszú tárgysorozatából megemlítjük a következőket: Polgármesteri jelentés a vár. thatóság f. é. ápril-május havi állapotáról. A bázalási kereskedésnek a város területén való megtiltásáról szóló szabályrendelet tervezete. A vár. háztartási alap, kövezési alap, temespart építési alap, szegény alap és a vár. tisztviselői nyugdíj alap 1897 évi zárszámadásai. Az 1897 évi gyámpénztári mérleg tárgyalása. Az adóhivatalnak előterjesztése a fennálló adókezelési rendszernek némi tekintetben leendő módosítása iránt. A város vagyoni viszonyainak rendezése tárgyában a 31/897 sz. határozattal kiküldött bizottság jelentése. A vár. tanácsnak előterjesztése, a Temesi révjog iránti per megújítása tárgyában. Mragodanov szül. Popovics Paulina szülésznő oklevelének meghirdetése. Szabadságolások iránti kérvények. A járvány kórházra nézve tartott árlejtés bejelentése. Tanácsai előterjesztés 8 db. sertéskannak beszerzése tárgyában. Tanácsai előterjesztés Freund Henrik és fiai vállalkozóknak átadott homokbánya tárgyában. A selyemgyár létesítése tárgyában a kincstárral megkötendő szerződés tervezete.

Előnyösített iskolák. A veszprémi, nagybecskereki és pancsovai állami felső kereskedelmi iskolák felvétettek azon közoktatásügyi intézetek sorába, amelyeknek érettségi bizonyítványa a hadseregben és a honvédségnél egy éves önkéntesi szolgálatra jogosít. A rendelet hatálya már a most befejezett tanévben szerzett érettségi bizonyítványokra is kiterjed.

Alaptalan czáfolat. A multkoriban mi is megirtuk, hogy báró Dániel Ernő kereskedelmi miniszter s a pancsovai kerület orsz. képviselője miniszteri állásáról lemondani készül. Akkor ezt a hírt ama bizonyos félhivatalosok, „minden alapot nélkülöz”-nek jelentették ki. Hogy pedig ez a hírünk mennyire megfelel a valóságnak, bizonyítja az a körülmény, hogy beavatott körökben — mint a fővárosból írják — már az utódjáról is beszélnek. Utódjaként Pulszky Ágost orsz. képviselőt emlegetik.

Rendtelenség a rendőrségnél. Vasárnap délután dr. Podhorszky László belügyminiszteri titkár váratlanul Pancsovára érkezett, hogy még azon délután a rendőri bejelentési hivatalban adatokat gyűjtson az itteni határforgalomról. Ekközben a kiküldött azon nézetének adott kifejezést az őt kalauzoló Szabó János főjegyző és Rakicsics Sándor h. főkapitány előtt, hogy munkáját a bejelentési hivatal kezelési módja nagyon megnehezítette.

Honvédségünk köréből. A helybeli honvédszázalójnál Mezin Aurél eltávozása folytán megüresedett századosi állást már betöltötték. Amint ugyanis értesültünk, áthelyezték e helyre Sztrilich honvédszázados Szegedről, aki jelenleg még a budapesti honvédtörzstiszti tanfolyam hallgatója. Az új százados július hó végével fog bevonulni a zászlóaljhoz. — Ez áthelyezéssel azonban ismét nem lett teljes a honvédszázalaj tisztikara, mert most pedig Laudon Gyula honvédszázados a budapesti m. kir. Ludoviczeumhoz tanárnak neveztek ki.

Imét Darányi. Az a délvidéki tanulmányút, amelyét e hó elején kezdett meg Darányi földművelésügyi miniszter, a mult héten folytatódott. Darányi ugyanis szombaton reggel Lugosra érkezett és Jakabffy főispán kíséretében Bodófalva állami telepítvényes községbe ment, hol a gazdasági viszonyok felől tudakozódott, onnan visszatérve, meglátogatta a lugosi földműves iskolát s a déli vonattal elutazott.

Segédjegyző-választás. Torontál-Almásról írják lapunknak, hogy ott folyó hó 24-én folyt

le Jablonszky Miklós főszolgabíró elnöklése alatt a segédjegyzőválasztás, a mely Herczeg Mórnak, az eddigi helyettesnek győzelmével végződött.

Ülések a városházán. Pancsova város közigazgatási bizottsága és számonkérőszéke tegnap délután Rónay főispán elnöklése alatt ülést tartott, amelyeknek eredményéről jövő számunkban fogunk megemlékezni.

A hozomány miatt. Szép leány volt a városban Kocsis Ilona 18 éves hajdon. Járta is utána a legények szinte vég nélkül. A fiatal leány szívesen fogadta valamennyinek udvarlását, mert hát a szíve szerelemre vágott. A legénynek azonban ma már, ha nem dícselkedhetik is diplomával, a leány szépsége, fiatal-sága és tiszta szerelme kevés az üdvösségre. Ezek mellett a tulajdonságok mellett szükséges még a hozomány is. Sőt ha ez magában van is meg, a többiek elmaradhatnak. Minthogy pedig a szép, fiatal és szerelmes Kocsis Ilnával hozományt adni nem akartak, lassanként a legények is elmaradtak az utcájából, ami fölött annyira elkeseredett, hogy vasárnap reggel egy hatlövetű revolverből, melyet elzalogosított gyűrüinek árán vásárolt, szíven lötte magát. Az érzékeny teremtés azonnal meghalt.

A krajczár vége. Hivatalos hirdetések értesítik a közönséget, hogy az 1 krajczáros váltópénz f. hó 30-ával végleg kikerül a magánforgalomból, az adóhivatalok és közpénztárak azonban 1898 decz. 31-ig még kötelesek elfogadni.

Életunt favágó. Alig volt Pancsován oly ösmeretes alakja a Magyar utcának, mint az öreg Bartl Pál favágó, mert nem mehetett az utcán végig egyetlenegyszer anélkül, hogy ne panaszkodott volna az utcabeliek előtt élete szomorú sorjáról. Legutóbb már sűrűn kezdte emlegetni azt is, hogy kénytelen lesz öngyilkosságot elkövetni. A jó szomszédok nem hittek ugyan, hogy az elkeseredett öreg ily nagy elhatározásra képes volna, de azért vigasztalták. A vigasztalások, azonban hiábavalók voltak, mert Bartl Pál f. hó 27-én Magyar utca 13 sz. a. lakásán a fakamarába felakasztotta magát. Mire a házbeliek levágták, akkor már halott volt.

A kritikus napok. A híres időjós, Falb Rudolf, most adta ki az idei év második felére vonatkozó jóslásokkal a kritikus napok kalendáriumát. E szerint júliusban rendkívül sok zivatar és esőzés s emiatt igen hűvös lesz. Kritikus napként július 3-dika említettik, amelyen valóságos felhőszakadások dühöngenek. Augusztusra szintén sok zivatart jelez Falb, a végére pedig emellett roppant hőséget is. Kritikus napok 2-dika és 31-dike.

Elített pénzhamisítók. Még a tavaly történt, hogy Balhán Gergely temeskubini szerb napszámot, a mint a boráért fizetni akart, rajtaérte Wolf koresmáros, hogy hamis ezüstforintossal fizet. Megjelentette a dolgát a csendőrnöknek, a kik házkutatást tartva Balhánál, nemcsak még néhány hamisítványt, de egy, a pénz fabrikálásához használt gipszminiat is találtak. Belekeveredtek aztán a dologba Guncz Antal, Ardelyau Novák és Ruzmir Áron szerb földművesek is. Az utóbbinál szintén lefoglaltak 25 hamis ezüstforintot és egy gipszminiat. A négyes társaságot szombaton vonta felesésségre a budapesti törvényes Lenk királyi táblai bíró elnöklésével, a büntető-törvénykönyv 203. és 206. §-ába ütköző pénzhamisítás, illetőleg hamis pénz forgalomba hozásának büntette miatt. A bíróság, miután Schneider királyi alügyészt meghallgatta, Gunczit és Ruzmirt 3—3 évi, Balhánt 2 évi fegyházzal sújtotta, míg a negyedik vádlottra nézve felmentő ítéletet hozott.

Házasság. Liszkay Bálint nagybecskereki pénzügyigazgatósági titkár nőül vette Gerle Vilmát Szegedről.

Felösmert holttest. A rendőrségnek lapunkban már említett átirata folytán a helyben állomásozó huszárvadron parancsnoksága agnoskáltatta azon férfi holttestét, melyet a mult héten a Temesből kifogtak. Az agnoskálás eredménye az lett, hogy a holttestben megismerték azt a szegény huszárt, aki ugyancsak a mult héten lóuszatás közben a Temesbe fűlt. A szerencsétlen embert Kis Györgynek hívták s káplár volt. A holttestet a szokott katonai pompával temették el a városi kórház halottas házából.

Szülők figyelmébe. A verseczi állami fő-reáliskola igazgatója az alábbi értesítést teszi közzé: Figyelmeztetem azon szülőket és gyámokat, kiknek a reáliskolába adandó növendékeik vannak, hogy azokat július hó elején beirassák, különösen az I. osztályba jövőket, mert ettől függ egy leendő párhuzamos osztály fölállítás. E beiratások július 1—5 napjáig d. e. 8 órától 12 óráig fognak eszközölni. A fölveendőnek személyesen szülője vagy gondnokának kíséretében kell megjelennie, iskolai bizonyítványát, keresztlevelét, vagy hiteles születési- és oltási bizonyítványát felmutatnia. Ezen okmányok nélkül egyáltalában föl nem vehető. Továbbá lefizetendő 3 frt beiratási díj, 1 frt könyvtárdíj és 50 kr. az évvégi értesítőre. A fentjelzett napok délutánján nincs beírás, mert az igazgatóság az évvégi jelentések és statisztikai kimutatások szerkesztésével van elfoglalva. Előjegyzés a fölvetelre a magas ministerium által tiltva van.

Párbeszéd hajnalban. Mikor a nap első sugarai megjelennek a keleti ég szürkülő boltozatán, két kedélyes borivó-polgártársunk összetalálkozik a Ferencz József téren.

Azt mondja az egyik a másiknak:

— Hallom koma, hogy nagyot mulattál az éjszaka.

— Én? Csak beszélgettünk.

— Pedig nekem azt mondták, hogy 4 litert magad megittál.

— Eppen azért. Nekem meg van a rendes borométerem. Ha 4 litert iszunk, az csak beszélgetés. Ha 8 litert fogyasztunk... A mulatás csak 8 lityin felül kezdődik. Én tehát tegna csak beszélgettem.

— Hangos beszélgetés lehetett a komám!

A fürdés áldozata. Még alig kezdődött meg a fürdés szezonja s már a harmadik olyan erőszakos halálról kell megemlékeznünk, amely a fürdés közben bekövetkezett vízbefulladásnak következménye. A legutóbbi eset szombaton történt, amikor L u c z i Miklós 14 éves kovácstanonc fürödni ment több nebuló-társával a Felső-Temesbe. A fiuk már jó ideig hancuroztak a Temes sekélyesebb vizében s ezért hazatérni indultak. Luczi azonban még visszamaradt s próbálkozott bemenni a Temes közepébe, daczára, hogy az uszásról fogalma sem volt. A merész vállalkozásnak azután meg is adta az árát, mert egyszer csak összezsaptak feje fölött a hullámok s elmerült. Nehányszor, amidőn a víz fölvetette, hallatott ugyan még segélykiáltásokat, de mikorra annak folytán a közelben munkálkodók segélyére siethettek, akkor már csak egy holttestet húztak ki a Temes fenekéről. A vigyázatlan gyermek ferdi-mándvalvi volt s itt Ifkovic György kovács műhelyében tanonczoskodott.

Országos vásár. A pancsovai 6-naptár szerinti Péter Páli orsz. vásár kezdődik csütörtökön, azaz f. é. július hó 14-én és f. é. július hó 17-ik napjáig bezárólag fog tartani. Ebből az alkalomból a városi rendőrkapitány ság az alábbi rendszabályokat teszi közzé: Szerdán, azaz június hó 13-án délelőtt már szabad lesz a vásártérre szarvasmarhát, lovat, juhot hajtani, sertések azonban csak azonnali leölésre hozhatók be. A vásártérre állatok csak rendes járattal ellátva hajthatók fel. Sárakat is ugyanezen napon már szabad lesz felállítani, f. é. július hó 18-án reggel azonban a sárak eltávolítandók.

Kiadótulajdonos: Feymann Gyula.
Nyomatott Vig Simon gyorsajtóján.

A legjobb minőségű és legolcsóbb
muhar-mag,
cinquantin és
Köles

kapható, kisebb-nagyobb mértékben

WRANY COSMAS

pancsovai terménykereskedésében.

(Gizella-utca).

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint **bor-, pálinka és likörüzletemet** Gromon utca 6 sz. Wittigslager könyvkereskedése átellenében helyeztem át.

Üzletemben a legjobb minőségű italok a legjutányosabb áron kaphatók, amiről egy probavétellel bárki is meggyőződést szerezhet magának.

Különösen ajánlom az alant felsorolt italokat u. m.

Erdélyi fehér bor literje 30—40 kr.

Basini I. fehér bor „ 50 kr.

Sztgyörgyi vörös „ „ 50 kr.

Villányi és szegszárdi vörös bor 30—40 kr.

Valódi magyar siller bor literenként 30—40 kr.

a magyar királyi mintapincze palackborainak egyedüli raktára.

Valódi mult évi szilvorum á 50 kr.

„ ó szilvorum á 1 frt.

Dalmatai törkölypálinka 1 lit. 1 frt;

továbbá **Rum, Cognac** és **különféle finom likörök** üzletemben poharanként és utcán át kismértékben elarusittatnak.

Tisztelettel

Kramer Samu.

VIG SIMON

Staresovai utca 3. sz. **Pancsova** Dr. Nenadovics-féle házban.

Nagy és kis gyorsajtókkal
jól berendezett

KÖNYVNYOMDA.

Könyvkereskedés, papir- és író-
szerek raktára.

Könyvkötészet.

Mindennemű

könyvkötői munkákat

és

nyomatványt

pontos és csinos kivitelben legolcsóbban
akar vidéki megrendelések után is posta
fordultával szállít.